

รายงานการประชุม
คณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ
ครั้งที่ 3/2553

วันจันทร์ที่ 19 เมษายน 2553

ณ ห้องประชุมอาคารศาสนสถาน กรมทหารราบที่ 11 รักษาพระองค์

กรรมการผู้เข้าประชุม

1.	นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ
นายกรัฐมนตรี	ประธานกรรมการ
2.	นายไทรรงค์ สุวรรณศิริ
รองนายกรัฐมนตรี	รองประธานกรรมการ
3.	นายวีระชัย วีระเมธีกุล
รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี	กรรมการ
4.	นายกรณ์ จาติกวณิช
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง	กรรมการ
5.	นายกษิต ภิรมย์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ	กรรมการ
6.	นายชุมพล ศิลปอาชา
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	กรรมการ
7.	นายธรรมรัตน์ หวังหลี่
ที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
แทน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	กรรมการ
8.	นายเกื้อกูล ด่านชัยวิจิตร
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม
แทน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม	กรรมการ
9.	นายสุวิทย์ คุณกิตติ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	กรรมการ
10.	นายวรรณรัตน์ ชาญนุกูล
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน	กรรมการ
11.	นางพรทิภา นาาคาศัย
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์	กรรมการ
12.	นายชาญวิทย์ วสยางกูร
ที่ปรึกษาด้านบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ
แทน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย	กรรมการ
13.	นายไพฑูรย์ แก้วทอง
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน	กรรมการ
14.	คุณหญิงกัลยา โสภณพนิช
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	กรรมการ

15.	นายวิฑูรย์ สิมะโชคดี
ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
แทน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม	กรรมการ
16.	นายสุทัศน์ เศรษฐ์บุญสร้าง
ผู้แทนการค้าไทย
แทน ประธานผู้แทนการค้าไทย	กรรมการ
17.	นายกอร์ปศักดิ์ สภาวสุ
เลขาธิการนายกรัฐมนตรี	กรรมการ
18.	นางเสาวนีย์ กมลบุตร
รองปลัดกระทรวงการคลัง
แทน ปลัดกระทรวงการคลัง	กรรมการ
19.	นางสาวจารุวรรณ เฮงตระกูล
กรรมการร่างกฎหมายประจำ
แทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา	กรรมการ
20.	นายดุสิต เขมะศักดิ์ชัย
รองผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ
แทน ผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ	กรรมการ
21.	นางธำริษา วัฒนเกษ
ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย	กรรมการ
22.	นายพงษ์ศักดิ์ อัสสกุล
รองประธานกรรมการสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย
แทน ประธานกรรมการสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย	กรรมการ
23.	นายสันติ วิลาสศักดานนท์
ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	กรรมการ
24.	นายอภิศักดิ์ ตันติวรวงศ์
ประธานสมาคมธนาคารไทย	กรรมการ
25.	นางปิยะมาน เตชะไพบูลย์
รองประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
แทน ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	กรรมการ
26.	นายอำพน กิตติอำพน
เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	กรรมการและเลขานุการ

กรรมการลาประชุม

1.	นายโพธิพงษ์ ล่ำซำ
ที่ปรึกษาคณะกรรมการ กรอ. | ติดภารกิจ |
|----|---|-----------|

ผู้เข้าร่วมประชุม

ภาครัฐ

1.	นายอภิรักษ์ โกษะโยธิน	ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี
2.	นายพุทธิพงษ์ ปุณณกันต์	ผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี

3. นายปณิธาน วัฒนายากร รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง
4. นางอัญชลี เทพบุตร ปฏิบัติหน้าที่ โฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
5. นายธราดล เปี่ยมพงศ์สานต์ รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง
6. นายสถาพร กวิตานนท์ ประธานกรรมการที่ปรึกษาด้านเศรษฐกิจ
7. นายสันติ สาทิพย์พงษ์ ที่ปรึกษารัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
8. นายวีระชัย ถาวรทนต์ ที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน
9. นายอุดม วงศ์วิวัฒน์ไชย ผู้ตรวจราชการกระทรวงอุตสาหกรรม
10. นายอโศก วงศ์ชะอุ่ม คณะทำงานที่ปรึกษาคณะกรรมการ กรอ. (นายโพธิพงษ์ ล่ำซำ)

ภาคเอกชน

11. นายพยุงศักดิ์ ซาติสุทธิผล รองประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
12. นายไพรัช บุรุษย์ศรี กรรมการเลขาธิการสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย
13. นายวิรัชชัย ยงกิตติกุล เลขาธิการสมาคมธนาคารไทย
14. นายสมศักดิ์ กิจชนะภูมิ รองผู้อำนวยการบริหารสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย
15. นางชมัยพร วิเศษมงคล ผู้ช่วยผู้อำนวยการสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
16. นายศักดิ์กรินทร์ ช่อใสว ผู้อำนวยการสมาคมโรงแรมไทย
17. นางสาวกาญจนา ไทยชน ผู้อำนวยการสำนักงานเลขานุการ กกร.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

18. นายอาคม เต็มพิทยาไพสิฐ รองเลขาธิการ สศช.
19. นายปรเมธี วิมลศิริ รองเลขาธิการ สศช.
20. นายธานินทร์ ณะเอม ที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผนงาน
21. นายภูมิใจ อัดตะนันท์ รักษาการที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผนงาน
22. นางวนิดา มหากิจ รักษาการที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผนงาน
23. นายชูวิทย์ มิตรชอบ ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ
24. นางสาวพจณี อรรถโรจน์ภิญโญ ผู้อำนวยการสำนักยุทธศาสตร์และภาวะวางแผนพัฒนาพื้นที่
25. นายดนุชา พิษยนันท์ รักษาการผู้อำนวยการสำนักวิเคราะห์โครงการลงทุนภาครัฐ
26. นางปิยนุช วุฒิสอน รักษาการนักวิเคราะห์นโยบายและแผนเชี่ยวชาญ

27. - 45. เจ้าหน้าที่ภาครัฐและเอกชน

ผู้ชี้แจงเรื่อง ความคืบหน้าแนวทางแก้ไขปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาของเรือพาณิชย์ไทย

1. นายกฤษฏา อุทยานิน ที่ปรึกษาด้านเศรษฐกิจการเงิน สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง
2. นางวณี ทศนภณเทียร รองอธิบดีกรมสรรพากร
3. นางสาววัชรภรณ์ มาตยานันท์ ผู้อำนวยการสำนักวิชาการแผนภาษี กรมสรรพากร
4. นางสาวบัณฑิตอรุณ แก้วสะอาด ผู้อำนวยการสำนักนโยบายระบบการเงินและสถาบันการเงิน สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง
5. นายประเสริฐศิริ สุขะวัณกุล ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมการขนส่งทางน้ำและการพาณิชย์นาวี กรมเจ้าท่า
6. นายภูมินทร์ หะรินสุต ประธานสมาคมเจ้าของเรือไทย
7. นายประพันธ์ โฉมหาริยะศิริ ที่ปรึกษาสมาคมเจ้าของเรือไทย

ผู้ชี้แจงเรื่อง ความคืบหน้าการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ยางและไม้ยางพารา

1. นายอภิวัฒน์ อสมภรณ์ รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

ผู้ชี้แจงเรื่อง ความคืบหน้าการดำเนินการตามยุทธศาสตร์อุตสาหกรรมก่อสร้าง

1. นายกฤษฎา อุทยานิน ที่ปรึกษาด้านเศรษฐกิจการเงิน สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง
2. นางสาวบัณฑิตพร โคม แก้วสะอาด ผู้อำนวยการสำนักนโยบายระบบการเงินและสถาบันการเงิน สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง
3. นายสุทธิ สุโกศล ผู้อำนวยการสำนักงานบริหารแรงงานไทยไปต่างประเทศ กรมการจัดหางาน
4. นางสาวประภาภรณ์ ชูลีลิ่ง นักวิชาการพัฒนาฝีมือแรงงานชำนาญการ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
5. นายวิษณุ ทับเที่ยง วิศวกรเหมืองแร่ชำนาญการพิเศษ กระทรวงอุตสาหกรรม

ผู้ชี้แจงเรื่อง ความคืบหน้าการฟ้องร้องต่อศาลปกครองเพื่อบังคับให้รัฐต้องปฏิบัติตามกฎหมาย

ทุกชั้นตอนตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 มาตรา 67

1. นายพีระพล สาครินทร์ อธิบดีกรมธุรกิจพลังงาน
2. นายโสภณ ผลประสิทธิ์ ผู้ตรวจราชการกระทรวงอุตสาหกรรม
3. นายสุคนธ์ เจียสกุล นักวิชาการสาธารณสุขทรงคุณวุฒิ กรมอนามัย
4. นายสนธิ คุชวัฒน์ ผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนาระบบและติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ผู้ชี้แจงเรื่อง แนวทางยกเลิกการนำเงินเข้ากองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย

1. นายพงษ์เทพ จารุอัมพรพรรณ รองเลขาธิการคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย
2. นายวีระศักดิ์ ขวัญเมือง ผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย
3. นายประจวบ ตยาดีพิสุทธิ์ รองประธานกรรมการบริหาร สมาคมอุตสาหกรรมเครื่องตีไม้ไทย

ผู้ชี้แจงเรื่อง ข้อเสนอเพื่อเร่งรัดการพัฒนาระบบ National Single Window (NSW) ของประเทศไทย

1. นางกรศิริ พิณรัตน์ รองอธิบดีกรมศุลกากร
2. นางสาวสาวิตรี รัตนจันทร์ กรรมการคณะกรรมการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ กกร.

ผู้ชี้แจงเรื่อง แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพของประเทศ

1. นายอรรถชัย บุรกรรมโกวิท ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
2. นายดำรงค์ แสงกวีเลิศ ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว

ผู้ชี้แจงเรื่อง การกำหนดหลักเกณฑ์และแนวทางตามพระราชบัญญัติว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ พ.ศ. 2542

1. นางจินตนา ชัยยวรรณการ รองอธิบดีกรมการค้าภายใน
2. นางผุสดี กำปั่นทอง ผู้อำนวยการสำนักจัดระบบราคาและปริมาณสินค้า กรมการค้าภายใน

เริ่มประชุมเวลา 10.00 น.

ระเบียบวาระที่ 1 เรื่องประธานแจ้งที่ประชุมทราบ
ไม่มี

ระเบียบวาระที่ 2 เรื่องรับรองรายงานการประชุมคณะกรรมการ กรอ. ครั้งที่ 2/2553

1. กรรมการและเลขานุการ ได้แจ้งเวียนรายงานการประชุมคณะกรรมการ กรอ. ครั้งที่ 2/2553 วันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2553 ให้คณะกรรมการ กรอ. พิจารณารับรองรายงานการประชุมฯ เมื่อวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2553 โดยขอให้แจ้งการแก้ไขรายงานการประชุมฯ ภายในวันที่ 2 มีนาคม 2553 ซึ่งคณะกรรมการ กรอ. ได้รับรองรายงานการประชุมฯ โดยมี รองนายกรัฐมนตรี (นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี) รองประธานกรรมการ และกรรมการอีก 2 ท่าน คือ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ และนางเบญจา หลุยเจริญ รองปลัดกระทรวงการคลัง (แทนปลัดกระทรวงการคลัง) ขอแก้ไขรายงานการประชุมฯ ดังนี้

1.1 รองนายกรัฐมนตรี (นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี) ขอแก้ไขระเบียบวาระที่ 3.1 โดยปรับเพิ่มข้อความในส่วนของมติที่ประชุม หน้า 8 จาก

“...เพื่อพิจารณาปรับปรุงกฎหมายและกระบวนการทำงานให้เอื้อต่อการประกอบกิจการของอุตสาหกรรมแปรรูปไม้ยางพารา...” เป็น

“...เพื่อพิจารณาแก้ไขปัญหาโดยตราเป็นกฎหมายเฉพาะสำหรับไม้เศรษฐกิจ อีกทั้งให้มีผลต่อการปรับปรุงกระบวนการทำงานให้เอื้อต่อการประกอบกิจการของอุตสาหกรรมแปรรูปไม้ยางพารา...”

ฝ่ายเลขานุการ ได้ปรับเพิ่มข้อความเรียบร้อยแล้ว

1.2 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ขอแก้ไขดังนี้

1.2.1 ระเบียบวาระที่ 3.2 ปรับถ้อยคำในความเห็นและประเด็นอภิปราย หน้า 10 ข้อ 2.3 จาก

“กรณีการทำหนังสือสัญญาในการรับเหมางานในต่างประเทศ จะต้องระมัดระวังเป็นพิเศษ เนื่องจากมีประเด็นการทำสัญญา 2 ฉบับสำหรับโครงการเดียวกัน ซึ่งมีรายละเอียดของรูปแบบและข้อความที่ไม่ตรงกัน ทำให้แรงงานไทยเป็นฝ่ายเสียเปรียบ เนื่องจากในการรับงานในต่างประเทศ บริษัทไทยต้องจดทะเบียนร่วมกับบริษัทท้องถิ่น ทำให้แรงงานไทยมีสภาพเป็นแรงงานต่างด้าว ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานได้ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องช่วยกำกับดูแลอย่างเข้มงวดแล้ว” เป็น

“ควรรหาทางอำนวยความสะดวกและยืดหยุ่นในการอนุญาตให้แรงงานไทยไปทำงานกับบริษัทผู้รับเหมาไทยในต่างประเทศได้โดยไม่ต้องผ่านบริษัทจัดหางาน นอกจากนี้ ยังมีประเด็นที่แรงงานไทยต้องทำหนังสือสัญญาจ้างงาน 2 ฉบับ ซึ่งมีรายละเอียดของรูปแบบและข้อความไม่ตรงกัน ทำให้แรงงานไทยเป็นฝ่ายเสียเปรียบและถูกกลอยแพ ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานชี้แจงว่า ได้

มอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำนักงานแรงงานไทยในต่างประเทศกำกับดูแลอย่างเข้มงวดแล้ว”

1.2.2 ระเบียบวาระที่ 3.3 ปรับถ้อยคำในความเห็นและประเด็นอภิปราย หน้า 11 ข้อ 1.4 จาก

“กรณีบริษัทจากประเทศญี่ปุ่นได้แสดงความกังวลต่อสถานการณ์บางประการในประเทศ รวมถึงสถานการณ์ในเขตนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุดนั้น กระทรวงการต่างประเทศได้พยายามชี้แจงและทำความเข้าใจตามช่องทางต่างๆ อยู่แล้ว ทั้งนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศจะได้ร่วมกับภาคเอกชน เพื่อชี้แจงทำความเข้าใจและย้าให้เกิดความเชื่อมั่นต่อนักลงทุน โดยเฉพาะนักลงทุนจากประเทศญี่ปุ่นว่าขณะนี้ประเทศไทยอยู่ในช่วงที่ภาวะเศรษฐกิจไทยเริ่มฟื้นตัวและดำเนินไปได้ด้วยดี รวมทั้งนโยบายของภาครัฐในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น เช่น กรณีมาบตาพุดและนโยบายเชิงรุกด้านอื่นๆ เป็นต้น” เป็น

“เมื่อสัปดาห์ที่แล้ว ประธานองค์การส่งเสริมการค้าต่างประเทศของญี่ปุ่น (JETRO) ได้เข้าพบรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ เพื่อแสดงความห่วงกังวลต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเขตนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด และแจ้งว่านักลงทุนญี่ปุ่นมิได้ต้องการจะกดดันรัฐบาลแต่อย่างใด และเข้าใจดีว่ารัฐบาลกำลังพยายามหาทางเร่งรัดกระบวนการต่างๆ อยู่แล้ว ทั้งนี้ กระทรวงการต่างประเทศได้พยายามชี้แจงและทำความเข้าใจต่อนักลงทุนต่างชาติในทุกช่องทางอยู่แล้ว อย่างไรก็ตาม ทุกๆ ฝ่าย รวมทั้งภาคเอกชน จะต้องช่วยกันชี้แจงทำความเข้าใจกับนักลงทุน โดยเฉพาะนักลงทุนจากประเทศญี่ปุ่นว่า ขณะนี้เศรษฐกิจประเทศไทยกำลังฟื้นตัว และสถานการณ์ทางการเมืองมีความมั่นคง รวมทั้งนโยบายของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ทั้งกรณีมาบตาพุด และนโยบายเชิงรุกด้านอื่นๆ ก็ดำเนินไปได้ด้วยดี”

ฝ่ายเลขานุการ ได้ปรับแก้ข้อความเรียบร้อยแล้ว

1.3 นางเบญจฯ หลุยเจริญ รองปลัดกระทรวงการคลัง (แทนปลัดกระทรวงการคลัง) ขอแก้ไขระเบียบวาระที่ 4.1 โดยเพิ่มข้อความในส่วนของมติที่ประชุม ข้อ 4.1 หน้า 14 ดังนี้

“...เห็นควรให้พิจารณาความเป็นไปได้ด้วยความระมัดระวัง โดยต้องให้เป็นการแข่งขันโดยสมบูรณ์และไม่ขัดแย้งกับกฎกติกาขององค์การการค้าโลก (WTO) รวมทั้งต้องพิจารณาให้ครอบคลุมทั้งระบบ เช่น ประเด็นเรื่องอายุการใช้งาน การซ่อมบำรุง รักษา และรูปแบบของการพัฒนาใหม่ๆ เป็นต้น”

ฝ่ายเลขานุการ ได้ปรับแก้ข้อความเรียบร้อยแล้ว

2. คณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ 9 มีนาคม 2553 ได้มีมติรับทราบและเห็นชอบมติคณะกรรมการ กรอ. ครั้งที่ 2/2553 โดยมอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับความเห็นของคณะกรรมการ กรอ. ไปประกอบการพิจารณาดำเนินการ แล้วรายงานให้คณะกรรมการ กรอ. และคณะรัฐมนตรีทราบต่อไป

3. มติที่ประชุม

รับรองรายงานการประชุมคณะกรรมการ กกร. ครั้งที่ 2/2553 วันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2553 โดยไม่มีข้อแก้ไขเพิ่มเติม

ระเบียบวาระที่ 3 เรื่องเพื่อทราบ

ระเบียบวาระที่ 3.1 ความคืบหน้าแนวทางแก้ไขปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาของเรือพาณิชย์ไทย

1. ฝ่ายเลขานุการรายงานความคืบหน้าแนวทางแก้ไขปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาของเรือพาณิชย์ไทย ของสมาคมเจ้าของเรือไทย กระทรวงคมนาคม และผลการหารือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นเรื่องสืบเนื่องจากมติคณะกรรมการ กกร. ครั้งที่ 1/2553 เมื่อวันที่ 27 มกราคม 2553 ดังนี้
 - 1.1 การสร้างรายได้เงินตราต่างประเทศให้กับประเทศไทย คณะกรรมการร่วมภาคเอกชน 3 สถาบัน (กกร.) โดยสมาคมเจ้าของเรือไทย รายงานดังนี้
 - 1.1.1 การสร้างรายได้เงินตราต่างประเทศ การให้บริการขนส่งสินค้าทางทะเลของกองเรือพาณิชย์ไทย สามารถสร้างรายได้เงินตราต่างประเทศในแต่ละปีเป็นจำนวนมาก โดยในปี 2536-2552 มูลค่ารวมรับเข้าสู่ประเทศไทยในดุลบัญชีบริการค่าระวาง ขยายตัวเพิ่มขึ้นเกือบ 5 เท่าตัว คือ จาก 10,705 ล้านบาท ในปี 2536 เป็น 49,627 ล้านบาท ในปี 2552 สอดคล้องกับปริมาณกองเรือไทยที่เพิ่มขึ้นจาก 1.48 ล้านเดดเวทตัน เป็น 3.81 ล้านเดดเวทตัน ในปี 2552 หรือเพิ่มขึ้นกว่า 2 เท่าตัว
 - 1.1.2 การสร้างงาน กองเรือพาณิชย์ไทยสามารถสร้างงานให้กับแรงงานไทย 2 กลุ่มหลักๆ คือ คนประจำเรือ และบุคลากรบนฝั่ง โดยเรือพาณิชย์แต่ละลำมีการจ้างลูกเรือหรือคนประจำเรือเฉลี่ย 27 คนต่อลำ และมีการจ่ายค่าจ้างลูกเรือ 33,000 บาท/วัน หรือประมาณ 12.04 ล้านบาท/ปี สำหรับการจ้างงานบุคลากรบนฝั่ง ซึ่งจะแตกต่างกันตามลักษณะทางธุรกิจของเรือ (เรือเดินประจำเส้นทาง เรือจร เรือจ้างเหมา) ปัจจุบันยังไม่มีหน่วยงานจัดเก็บสถิติข้อมูลอย่างเป็นทางการ
 - 1.2 การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาพาณิชย์นาวีของประเทศ กระทรวงคมนาคม รายงานความคืบหน้าการดำเนินงานดังนี้ (1) กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนากิจการพาณิชย์นาวีไทย 6 ยุทธศาสตร์ พร้อมทั้งแต่งตั้งคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง 6 คณะ เพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ฯ (2) จัดประชุมคณะกรรมการเฉพาะเรื่องชุดต่างๆ เพื่อพิจารณาปัญหา อุปสรรค แนวทางแก้ไข แผนงาน และมาตรการตามยุทธศาสตร์ฯ รวมทั้งข้อเสนอของสมาคมเจ้าของเรือไทย (3) แก้ไขกฎหมายด้านการพาณิชย์นาวีให้มีมาตรฐานและเอื้อต่อการพัฒนากิจการพาณิชย์นาวีของประเทศ และ (4) แก้ไขปัญหาด้านกฎหมายตามข้อเสนอของคณะกรรมการ กกร. โดยได้มีการชี้แจงทำความเข้าใจกับสมาคมเจ้าของเรือไทยแล้ว 2 มาตรการ และอยู่ระหว่างดำเนินการ 2 มาตรการ

1.3 สศช. ได้หารือร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมสรรพากร กรมเจ้าท่า และสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง เมื่อวันที่ 8 เมษายน 2553 เพื่อติดตามความคืบหน้าการดำเนินการตามมติคณะกรรมการ กรอ. สรุปได้ดังนี้

1.3.1 มาตรการด้านภาษีที่เห็นควรปรับปรุงแก้ไข เพื่อแก้ไขปัญหาการขาดสภาพคล่องและลดต้นทุนของผู้ประกอบการ รวมทั้งเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของกองเรือพาณิชย์ไทย มี 3 มาตรการ คือ (1) ภาษีมูลค่าเพิ่มในการซื้อเรือเดินทะเลระหว่างประเทศ (2) ภาษีเงินได้จากการขายเรือ และ (3) การให้บริการขนส่งในราชอาณาจักรโดยเรือเดินทะเลมีสิทธิเสียภาษีมูลค่าเพิ่มได้

1.3.2 มาตรการด้านภาษีที่เห็นควรให้ยึดหลักการตามกฎหมายเดิม เนื่องจากจะไม่เป็นการสนับสนุนและส่งเสริมการลงทุนในกิจการกองเรือพาณิชย์ไทย และสร้างความไม่เป็นธรรมในระบบภาษี รวมทั้งไม่อยู่ในข่ายของกฎหมายหรืออยู่ในระหว่างกระบวนการพิจารณาทางศาล เป็นต้น ประกอบด้วย 3 มาตรการ คือ (1) การยกเว้นภาษีเงินได้จากการขนส่งสินค้าทางทะเลระหว่างประเทศประเภท Door to Door basis ในช่วงที่ไม่ได้ใช้เรือไทย (2) การยกเว้นภาษีเงินได้ของบริษัทต่างประเทศที่ให้บริการเรือไทยในต่างประเทศ และ (3) การให้ระบบภาษีมูลค่าเพิ่มครอบคลุมการประกอบการขนส่งสินค้าทางทะเลในต่างประเทศโดยไม่เข้าประเทศไทย (Cross Trade) ส่วนมาตรการลดอัตราภาษีนำเข้าของเรือสินค้าทั่วไปขนาด 1,000 ตันกรอส หรือต่ำกว่า จากอัตราร้อยละ 10 ลงเหลือร้อยละ 1 เนื่องจากเป็นมาตรการเกี่ยวกับอัตรานำเข้าสินค้า จึงควรประสานให้กรมศุลกากรพิจารณาตามข้อเสนอของ กกร. และรายงานให้ที่ประชุมคณะกรรมการ กรอ. ต่อไป

1.3.3 มาตรการสนับสนุนด้านการเงินแก่ผู้ประกอบการพาณิชย์นาวีกระทรวงการคลัง โดยสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ได้จัดประชุมหารือร่วมกับผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย สมาคมธนาคารไทย และสมาคมเจ้าของเรือไทย เพื่อพิจารณาแนวทางที่เหมาะสมในการสนับสนุนด้านการเงินแก่ผู้ประกอบการ อย่างไรก็ตาม ยังขาดความชัดเจนของวงเงินที่ต้องการสนับสนุน วัตถุประสงค์ และหลักเกณฑ์ในการใช้จ่ายเงินทุน ดังนั้น จึงได้กำหนดนัดประชุมอีกครั้งหนึ่งเพื่อหาข้อสรุปที่ชัดเจนและรายงานคณะกรรมการ กรอ. พิจารณาต่อไป

2. ความเห็นและประเด็นอภิปราย

2.1 ประธานสมาคมเจ้าของเรือไทย (นายภูมินทร์ หะรินสุต) ชี้แจงเพิ่มเติมว่า หากมีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและการปรับโครงสร้างภาษี ผลประโยชน์ที่ประเทศจะได้รับ คือ กองเรือไทยมีความสามารถในการแข่งขันเพิ่มขึ้น และสร้างรายได้ให้กับประเทศมากขึ้น ซึ่งหากกองเรือไทยสามารถขยายได้ในระยะเวลาอันสั้น หรือเจ้าของเรือไทยที่ซักธงต่างชาตกลับมาสักธงไทยเพิ่มขึ้นได้ถึง 1 ล้านเดดเวทตัน จะทำให้กองเรือไทยมีจำนวนเรือเพิ่มขึ้นอีกประมาณ 50 ลำ เพิ่มตำแหน่งลูกเรือได้ 1,350 ตำแหน่ง และสร้างรายได้ให้กับคนไทยประมาณ 600 ล้านบาท นอกจากนี้ การสนับสนุนมาตรการของรัฐดังกล่าว ยังช่วยสร้างความเชื่อมั่นให้กับเจ้าของเรือไทยเพิ่มขึ้นด้วย ซึ่งในระยะ 2-3 เดือนข้างหน้า จะมี

การนำเรือ VLCC และ Alfa Max ที่มีขนาดระวางเรือ 300,000–400,000 ตัน เข้ามาใช้ในประเทศด้วย

- 2.2 มาตรการที่กระทรวงการคลัง โดยกรมสรรพากร เห็นควรให้การสนับสนุน มี 3 มาตรการ คือ
 - 2.2.1 ภาษีมูลค่าเพิ่มจากการซื้อเรือเดินทะเลระหว่างประเทศ ซึ่งผู้ประกอบการต้องการให้คืนภาษีมูลค่าเพิ่มในระยะเวลาที่รวดเร็ว เพื่อช่วยแก้ไขปัญหาค่าขาดสภาพคล่องและลดต้นทุนของผู้ประกอบการ โดยพยายามเร่งรัดให้คืนภาษีได้ภายใน 15 วัน นับแต่วันที่มีการยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม แต่มีเงื่อนไขให้ผู้ประกอบการแจ้งล่วงหน้ามายังกรมสรรพากร ภายใน 1 เดือน ก่อนนำเข้า
 - 2.2.2 การขอยกเว้นภาษีเงินได้จากการขายเรือ จะแบ่งเป็น 2 กรณี คือ เห็นควรขยายระยะเวลาการซื้อเรือใหม่หรือต่อเรือใหม่ตามสัญญาการต่อเรือ ภายหลังจากขายเรือเก่าเป็นระยะเวลาภายใน 2 ปี โดยกรมสรรพากรจะหารือกับกรมเจ้าท่าในการกำหนดรายละเอียดหลักเกณฑ์เงื่อนไขอีกครั้งหนึ่ง และเห็นควรให้จัดหาเรือหรือซื้อเรือลำใหม่ได้ก่อนที่จะขายเรือลำเก่าออกไปภายใน 1 ปี
 - 2.2.3 การให้สิทธิเจ้าของเรือไทยที่ให้บริการขนส่งทางทะเลภายในประเทศ สามารถเสียภาษีมูลค่าเพิ่มได้ โดยการออกพระราชกฤษฎีกา กำหนดให้การให้บริการขนส่งในราชอาณาจักรโดยเรือเดินทะเล ได้รับสิทธิขอลดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มและเสียภาษีมูลค่าเพิ่มได้
- 2.3 การจ่ายภาษีมูลค่าเพิ่มจากการซื้อเรือเดินทะเลระหว่างประเทศ ผู้ประกอบการต้องนำเงินสดไปจ่ายภาษีที่กรมศุลกากรร้อยละ 7 ของมูลค่าเรือ ซึ่งมีราคาประมาณลำละ 35–40 ล้านดอลลาร์ สรอ. ทำให้เป็นภาระด้านต้นทุนและปัญหาขาดสภาพคล่องของผู้ประกอบการ กระทรวงการคลังควรจะหาแนวทางในการช่วยแก้ไขปัญหานี้โดยเร็ว ถึงแม้ในระยะสั้นจะพยายามเร่งรัดคืนภาษีให้ได้ภายใน 15 วัน

3. มติที่ประชุม

- 3.1 รับทราบความคืบหน้าแนวทางแก้ไขปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนากองเรือพาณิชย์นาวี ตามที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเสนอ
- 3.2 เห็นชอบผลการพิจารณามาตรการด้านภาษี ของกระทรวงการคลัง โดยเห็นควรสนับสนุนให้ปรับปรุงแก้ไข 3 มาตรการ และให้คงยึดหลักการตามกฎหมายเดิม 3 มาตรการ และให้กระทรวงการคลังดำเนินการตามขั้นตอนและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องต่อไป
- 3.3 มอบหมายให้กระทรวงการคลังเร่งรัดพิจารณามาตรการสนับสนุนด้านการเงินแก่ผู้ประกอบการพาณิชย์นาวี และมาตรการลดอัตราภาษีนำเข้าเรือสินค้าทั่วไปขนาด 1,000 ตันกรอส หรือต่ำกว่า แล้วนำเสนอคณะกรรมการส่งเสริมการพาณิชย์นาวีพิจารณาต่อไป

ระเบียบวาระที่ 3.2 ความคืบหน้าการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ยางและไม้ยางพารา

1. ฝ่ายเลขานุการรายงานความคืบหน้าการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ยางและไม้ยางพาราตามมติคณะกรรมการ กรอ. ครั้งที่ 8/2552 วันที่ 18 พฤศจิกายน 2552 ที่ได้มีมติมอบหมายใน 3 เรื่อง ได้แก่ (1) มอบหมายสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน จัดทำ Business Matching และส่งเสริมให้มีการลงทุนเพื่อสร้างอุตสาหกรรมแปรรูปยางที่ไทยมีศักยภาพ (2) มอบหมายสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร เร่งรัด ติดตาม การเพิ่มผู้แทนจากสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยในองค์ประกอบคณะกรรมการนโยบายยางธรรมชาติ และ (3) มอบหมายกระทรวงอุตสาหกรรมไปพิจารณาดำเนินการต่อยอดการพัฒนาอุตสาหกรรมยางในชั้นกลางน้ำและปลายน้ำ รวมทั้งมีการจัดตั้งสถาบันพัฒนาผลิตภัณฑ์ยางพารา โดยมีความก้าวหน้าในการดำเนินการ ดังนี้
 - 1.1 การจัดทำ Business Matching สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน รายงานว่า ได้มีการจัดกิจกรรมนำคณะผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมส่วนกลางเข้าเยี่ยมชมกระบวนการผลิตและเจรจาธุรกิจกับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมยางและไม้ยางพาราในภาคใต้ และในส่วนของ การส่งเสริมการลงทุนได้มีการพิจารณาทบทวนนโยบายการส่งเสริมการลงทุนปี 2552 ให้กิจการผลิตยางยานพาหนะเป็นกิจการที่อยู่ในข่ายได้รับสิทธิและประโยชน์สูงสุดตามกฎหมายส่งเสริมการลงทุนเช่นเดียวกับกิจการผลิตผลิตภัณฑ์จากยางธรรมชาติ อย่างไรก็ดี ฝ่ายเลขานุการมีข้อสังเกตว่าข้อมูลการทำ Business Matching เป็นการดำเนินการตั้งแต่เดือนสิงหาคม 2552 ก่อนที่คณะกรรมการ กรอ. จะมีมติมอบหมาย และการให้การส่งเสริมเป็นการดำเนินการเฉพาะในส่วนของผลิตภัณฑ์ยางยังไม่ครอบคลุมอุตสาหกรรมไม้ยางพารา
 - 1.2 การเพิ่มผู้แทนจากสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยในคณะกรรมการนโยบายยางธรรมชาติ (กนย.) สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรได้ดำเนินการปรับปรุงโครงสร้างองค์ประกอบของ กนย. แล้ว โดยปรับเพิ่มผู้แทนจากภาคเอกชนเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการรวม 7 ท่าน จากสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ตลอดจนกลุ่มผลิตภัณฑ์ยางพาราต่างๆ
 - 1.3 การจัดตั้งสถาบันพัฒนาผลิตภัณฑ์ยางพารา กระทรวงอุตสาหกรรมได้ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการจัดตั้งสถาบันพัฒนาผลิตภัณฑ์ยางพารา และได้มีการประชุมไปแล้ว 1 ครั้ง โดยมีรูปแบบองค์กรและโครงสร้างการบริหารเป็นสถาบันอิสระ ภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรมเช่นเดียวกับสถาบันอื่น เช่น สถาบันยานยนต์ เป็นต้น สำหรับขอบข่ายภารกิจ มีภารกิจหลักๆ อาทิ ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยาง ให้บริการด้านการตรวจ วิเคราะห์ ทดสอบและรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ยาง และสำรวจ รวบรวม พัฒนาระบบข้อมูล ทั้งนี้ ในการดำเนินการจัดตั้งสถาบันเห็นควรให้คณะกรรมการพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งชาติที่มีรองนายกรัฐมนตรี (นายไทรรงค์ สุวรรณคีรี) เป็นประธานรับไปพิจารณาต่อไป
2. ความเห็นและประเด็นอภิปราย
 - 2.1 รองนายกรัฐมนตรี (นายไทรรงค์ สุวรรณคีรี) ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมต่อที่ประชุมว่า ตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ กรอ. ครั้งที่ 2/2553 ให้เป็นประธานคณะทำงานร่วม

ภาครัฐและเอกชนเพื่อพิจารณาปรับปรุงกฎหมายและกระบวนการทำงานให้เอื้อต่อการประกอบกิจการของอุตสาหกรรมแปรรูปไม้ยางพารา นั้น ได้มีการประชุมหารืออย่างไม่เป็นทางการแล้ว 2 ครั้ง โดยส่วนใหญ่เป็นการหารือปัญหาข้อจำกัดด้านกฎหมาย และมีแนวคิดที่จะตั้งเป็นคณะกรรมการเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว แต่ยังไม่มีการพิจารณาในเรื่องไม้ยางพารา

- 2.2 การตั้งชื่อสถาบันพัฒนาผลิตภัณฑ์ยางพารา อาจทำให้เกิดการเข้าใจผิดว่าจะพัฒนาเฉพาะอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยางพาราโดยไม่ครอบคลุมถึงไม้ยางพารา ควรมีการเปลี่ยนชื่อเป็นสถาบันพัฒนาผลิตภัณฑ์ยางและไม้ยางพาราเพื่อให้ครอบคลุมการพัฒนาเกี่ยวกับอุตสาหกรรมยางทั้งหมด

3. มติที่ประชุม

- 3.1 รับทราบความก้าวหน้าการดำเนินการตามมติคณะกรรมการ กรอ. ตามที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเสนอ และมอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับความเห็นและประเด็นอภิปรายไปประกอบการพิจารณาดำเนินการต่อไป
- 3.2 มอบหมายให้คณะกรรมการพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งชาติ (กอช.) รับเรื่องยุทธศาสตร์ยางและไม้ยางพารา และการจัดตั้งสถาบันพัฒนาผลิตภัณฑ์ยางพาราไปพิจารณาต่อไป

ระเบียบวาระที่ 3.3 ความคืบหน้าการดำเนินการตามยุทธศาสตร์อุตสาหกรรมก่อสร้าง

1. ฝ่ายเลขานุการรายงานความคืบหน้าการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์อุตสาหกรรมก่อสร้าง ของกระทรวงแรงงาน กระทรวงการคลัง กระทรวงอุตสาหกรรม และสำนักงานผู้แทนการค้าไทย ซึ่งเป็นเรื่องสืบเนื่องจากมติคณะกรรมการ กรอ. ครั้งที่ 6/2552 วันที่ 19 สิงหาคม 2552 ครั้งที่ 7/2552 วันที่ 7 ตุลาคม 2552 และครั้งที่ 2/2553 วันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2553 ดังนี้
 - 1.1 การอำนวยความสะดวกให้กับผู้ประกอบการไทยที่จะนำแรงงานไทยไปทำงานในต่างประเทศ กระทรวงแรงงานรายงานดังนี้ (1) จัดตั้งศูนย์บริการการไปทำงานต่างประเทศเบ็ดเสร็จ เพื่อเป็นศูนย์บริการเบ็ดเสร็จในการให้บริการแก่ผู้ประกอบการที่จะพาลูกจ้างไปทำงานต่างประเทศ โดยจัดตั้ง ณ สำนักงานบริหารแรงงานไทยไปต่างประเทศ กรมการจัดหางาน และ (2) จัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมแรงงานเฉพาะด้านเพื่อไปทำงานต่างประเทศ ณ ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานและสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน 4 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดปทุมธานี พระนครศรีอยุธยา สงขลา และอุดรธานี
 - 1.2 การดำเนินการตามข้อเสนอมาตรการเร่งด่วนของคณะกรรมการ กกร. กรมบัญชีกลาง รายงานความคืบหน้าการดำเนินงานตามข้อเสนอของคณะกรรมการ กกร. ทั้ง 5 มาตรการ คือ (1) การเร่งผลักดันให้เกิดโครงการก่อสร้างทุกขนาดทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค และโครงการที่มีแบบมาตรฐานแล้วให้เข้าสู่กระบวนการประมูล (2) การให้มีคำสั่งไปยังหน่วยงานรัฐ รัฐวิสาหกิจ ซึ่งเป็นผู้ว่าจ้าง ให้ยินยอมออกหนังสือยืนยันจำนวนเงินล่วงหน้าที่ได้หักคืนไว้แล้ว (3) ให้ผู้ว่าจ้างเร่งชำระเงินค่าก่อสร้างตามงวดงานภายหลังจากได้ตรวจรับงานแล้ว (4) กำหนดให้ภาคเอกชนที่เป็นคนไทย เป็น

ผู้ออกแบบและควบคุมงานก่อสร้างภาครัฐ และ (5) กำหนดให้ใช้วัสดุก่อสร้างที่ผลิตภายในประเทศ

1.3 มาตรการช่วยเหลือผู้ประกอบการไทยไปประมูลงานในต่างประเทศ

1.3.1 มาตรการช่วยเหลือทางการเงิน

- 1) สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง รายงานว่าได้ประชุมหารือร่วมกับผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย และภาคเอกชน เพื่อพิจารณาแนวทางการช่วยเหลือผู้ประกอบการที่ไปประมูลงานในต่างประเทศ โดยเฉพาะประเด็นค่าธรรมเนียมหนังสือค้ำประกันที่สูงกว่าประเทศคู่แข่ง และการจัดตั้งธนาคารตัวแทนในต่างประเทศ (Corresponding Bank) โดยเฉพาะตลาดเป้าหมายในประเทศตะวันออกกลาง โดยในหลักการเห็นว่าควรสนับสนุนการลดต้นทุนการค้ำประกัน เพื่อให้ไม่ให้ผู้ประกอบการไทยเสียเปรียบผู้ประกอบการต่างชาติ และต้องสนับสนุนผู้ประกอบการที่มีศักยภาพในการทำธุรกิจในต่างประเทศเป็นลำดับแรก
- 2) ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย รายงานว่า ธนาคารฯ ได้ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประกอบการไทยที่ได้ประมูลงานในต่างประเทศ 2 รูปแบบ คือ การให้สินเชื่อด้วยเงินผ่อนปรนและการค้ำประกันงานที่ได้รับประมูล โดยมีวงเงินสนับสนุนประมาณ 5,000-10,000 ล้านบาทต่อปี รวมทั้งสนับสนุนให้มีการเจรจาระหว่างรัฐต่อรัฐในการออกไปประมูลงานในประเทศแถบตะวันออกกลาง เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับบริษัทหรือประเทศผู้ว่าจ้างและสามารถลดต้นทุนค่าเงินค้ำประกันได้ด้วย

1.3.2 การแสวงหาแหล่งทางการลงทุนการก่อสร้างในตลาดต่างประเทศ สำนักงานผู้แทนการค้าไทยรายงานความคืบหน้าเพิ่มเติม โดยเมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์-4 มีนาคม 2553 ประธานผู้แทนการค้าไทย ได้นำผู้แทนภาคธุรกิจที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ประธานสภาธุรกิจไทย-บาห์เรน กลุ่มธุรกิจก่อสร้าง จำนวน 2 บริษัท กลุ่มธุรกิจสถาปนิก กลุ่มวิศวกรที่ปรึกษา ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย เยือนราชอาณาจักรบาห์เรน เพื่อหารือเรื่องการจัดตั้งศูนย์กระจายสินค้าไทยและคลังสินค้าเพื่อความมั่นคงด้านอาหาร แสวงหาแหล่งในความร่วมมือในโครงการก่อสร้างบ้านการเคหะ และความร่วมมือด้านการเงินและการธนาคาร

1.4 การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์อุตสาหกรรมก่อสร้าง กระทรวงอุตสาหกรรมรายงานความคืบหน้า ดังนี้ (1) การจัดตั้งสถาบันการก่อสร้างแห่งประเทศไทย กระทรวงอุตสาหกรรมได้จัดทำบทบาทหน้าที่ รูปแบบโครงสร้างและการบริหารองค์กร และแผนปฏิบัติงานในระยะ 5 ปี (2553-2557) ของสถาบันฯ แล้วเสร็จ พร้อมทั้งยื่นขอจัดตั้ง

มูลนิธิเพื่อสถาบันการก่อสร้างแห่งประเทศไทย คาดว่าจะสามารถจดทะเบียนจัดตั้งมูลนิธิได้ภายในเดือนพฤษภาคม 2553 และ (2) การยกร่างกฎหมายจัดตั้งองค์การวิชาชีพก่อสร้าง ขณะนี้ได้มีการยกร่างกฎหมายแล้วเสร็จ และอยู่ระหว่างการรับฟังความคิดเห็นจากผู้เกี่ยวข้อง

2. ความเห็นและประเด็นอภิปราย

- 2.1 การส่งเสริมผู้ประกอบการไทยไปประมูลงานในต่างประเทศ รัฐบาลจะต้องมีกฎหมายรองรับหรือนโยบายส่งเสริมเป็นการเฉพาะ เนื่องจากเป็นกลยุทธ์สำคัญในการพัฒนาอุตสาหกรรมก่อสร้างไทยให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศได้ เช่น รัฐบาลญี่ปุ่นได้มีการส่งเสริมสนับสนุนผู้ประกอบการอย่างเป็นระบบเพื่อให้สามารถประมูลงานก่อสร้างในต่างประเทศได้ ถึงแม้จะไม่มีกรออกกฎหมายเพื่อสนับสนุนการประมูลงานโดยตรง เป็นต้น
- 2.2 ควรสนับสนุนการจัดตั้งกองทุนหมุนเวียนเพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมก่อสร้างไทยที่จะไปประมูลงานก่อสร้างในต่างประเทศด้วย อย่างไรก็ตาม ในเบื้องต้นควรขอรับการสนับสนุนจากสถาบันการเงินที่มีอยู่ในปัจจุบันก่อน และให้ภาคเอกชนและสำนักงานผู้แทนการค้าไทยพิจารณารูปแบบที่เหมาะสม รวมทั้งพิจารณาประเด็นความเป็นธรรมในการเข้าไปประมูลงานในต่างประเทศด้วย เนื่องจากอาจมีการตีความได้ว่าเป็นการอุดหนุนของภาครัฐ
- 2.3 การจัดทำยุทธศาสตร์อุตสาหกรรมก่อสร้างไทย นอกจากจะพิจารณาความพร้อมและศักยภาพภายในประเทศแล้ว ควรจะพิจารณาทิศทางและแนวโน้มของตลาดอุตสาหกรรมก่อสร้างในภูมิภาคโดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้านประกอบด้วย เพื่อสนับสนุนแนวทางการส่งเสริมผู้ประกอบการไทยไปประมูลงานในตลาดต่างประเทศเป้าหมายได้อย่างถูกต้อง
- 2.4 การแสวงหาช่องทางการลงทุนการก่อสร้างในตลาดต่างประเทศ ควรพิจารณาลาดที่มีศักยภาพและโอกาส นอกจากการสนับสนุนและผลักดันผู้ประกอบการไทยไปประมูลงานในประเทศบาห์เรนแล้ว ควรพิจารณาการลงทุนในประเทศเวียดนาม ศรีลังกา อินเดีย และบังคลาเทศด้วย เนื่องจากขณะนี้รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมการลงทุนก่อสร้างอีกหลายโครงการ รวมทั้งการประมูลงานในประเทศกำลังพัฒนาที่มีโครงการก่อสร้างต่างๆ ภายใต้การสนับสนุนของธนาคารโลกและธนาคารพัฒนาเอเชีย ซึ่งจะเป็นการสร้างโอกาสให้ผู้ประกอบการไทยในการขยายการลงทุนในตลาดประเทศกำลังพัฒนา

3. มติที่ประชุม

- 3.1 รับทราบและให้กระทรวงอุตสาหกรรมรับความเห็นของคณะกรรมการ กรอ. ไปประกอบการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์อุตสาหกรรมก่อสร้าง
- 3.2 มอบหมายให้กระทรวงการคลัง หรือร่วมกับสำนักงานผู้แทนการค้าไทย และคณะกรรมการ กกร. เพื่อพิจารณารูปแบบที่เหมาะสมในการให้ความช่วยเหลือด้านสินเชื่อแก่ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมก่อสร้างในต่างประเทศ และรายงานคณะกรรมการ กรอ. ต่อไป

ระเบียบวาระที่ 3.4 ความคืบหน้าการฟ้องร้องต่อศาลปกครองเพื่อบังคับให้รัฐต้องปฏิบัติตามกฎหมายทุกชั้นตอนตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 มาตรา 67

1. ฝ่ายเลขานุการรายงานความคืบหน้าการฟ้องร้องต่อศาลปกครองเพื่อบังคับให้รัฐต้องปฏิบัติตามกฎหมายทุกชั้นตอนตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 มาตรา 67 โดยสรุป ดังนี้
 - 1.1 การดำเนินการแก้ไขปัญหาโครงการที่ศาลสั่งชะลอโครงการขณะนี้เหลืออยู่ 64 โครงการ แต่มีโครงการที่ไม่เข้าข่ายได้รับการยกเว้นทั้ง 4 กรณีจำนวน 18 โครงการ ทำให้เหลือโครงการที่เข้าข่ายที่ขอยกเว้น จำนวน 46 โครงการ โดยเป็นโครงการที่ได้รับการยืนยันจากศาลและหน่วยงานที่มีอำนาจให้ดำเนินการต่อได้แล้วจำนวน 20 โครงการ ทำให้ยังคงเหลือโครงการที่ต้องดำเนินการให้ความช่วยเหลือ 26 โครงการ แยกเป็นโครงการที่อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 12 โครงการ โครงการที่อยู่ระหว่างเตรียมการยื่นเรื่องเพิ่มเติม 4 โครงการ และโครงการที่อยู่ระหว่างประเมินสถานะโครงการ 10 โครงการ
 - 1.2 สำหรับการดำเนินการด้านอื่น ได้แก่ การจัดตั้งองค์การอิสระ ซึ่งมี 2 ส่วน ประกอบด้วย (1) ร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระฯ ที่คณะรัฐมนตรีส่งให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณา ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนนำเสนอคณะรัฐมนตรี และรัฐสภาเพื่อพิจารณา และ (2) การจัดตั้งองค์การอิสระ (เฉพาะกาล) ภายใต้ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการประสานงานการให้ความเห็นขององค์การอิสระในโครงการหรือกิจกรรมที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง พ.ศ. 2553 ขณะนี้อยู่ระหว่างดำเนินการแต่ใกล้ครบกำหนดตามกรอบระยะเวลาที่นายกรัฐมนตรีกำหนดไว้ คือ ภายในเดือนเมษายน 2553 ส่วนการจัดทำ Public Scoping ปัจจุบันได้มีการดำเนินการแล้วจำนวน 49 โครงการ และอยู่ระหว่างการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนในเรื่องการปรับปรุงประเภทโครงการที่อาจส่งผลกระทบต่ออย่างรุนแรง สำหรับการแต่งตั้งคณะกรรมการวินิจฉัยข้อร้องเรียนสำหรับโครงการหรือกิจกรรมที่อาจส่งผลกระทบต่ออย่างรุนแรง ขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - 1.3 ในส่วนการดำเนินการของกระทรวงพลังงานมีโครงการที่อยู่ในความรับผิดชอบ 18 โครงการ ได้รับการผ่อนผันแล้ว 6 โครงการ แบ่งเป็น โครงการที่ไม่ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม 3 โครงการ โครงการที่ได้รับใบอนุญาตก่อนวันที่รัฐธรรมนูญฯ มีผลบังคับใช้ 1 โครงการ และโครงการที่ขอผ่อนผันเฉพาะการก่อสร้างจำนวน 2 โครงการ
2. **ความเห็นและประเด็นอภิปราย**
 - 2.1 เมื่อวันที่ 9 เมษายน 2553 คณะทำงานกลางฯ ได้เข้าหารือกับคณะกรรมการร่วม 4 ฝ่าย ซึ่งที่ประชุมมีความเห็นสรุปว่า ให้ภาคเอกชนเสนอคณะกรรมการ กรอ. เพื่อนำเสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเกี่ยวกับแนวทางการพิจารณารายงานผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม (EIA) หากเป็นโครงการที่รุนแรง และเป็นโครงการที่สมัครใจดำเนินการตาม

มาตรา 67 วรรคสอง โดยให้มีระเบียบปฏิบัติรองรับให้สามารถดำเนินการตามขั้นตอนให้แล้วเสร็จได้โดยเร็ว และให้หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องและคณะกรรมการร่วม 4 ฝ่าย นำเสนอประธานกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติโดยเร็วเพื่อพิจารณาใน 3 เรื่อง ได้แก่ (1) แต่งตั้งคณะกรรมการวินิจฉัยข้อร้องเรียนสำหรับโครงการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบอย่างรุนแรง (2) เพิ่มอำนาจให้คณะกรรมการผู้ชำนาญการสามารถพิจารณาโครงการที่มีผลกระทบรุนแรงได้ และ (3) พิจารณาแนวทางปฏิบัติสำหรับ 76 โครงการตามเอกสารท้ายคำฟ้องตามที่คณะทำงานกลางฯ ได้มีหนังสือนำเสนอเรียนปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2553 ซึ่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอยู่ระหว่างการนัดหมายวันประชุม

- 2.2 สำหรับโครงการที่ต้องจัดทำการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน (Public Hearing) ส่วนใหญ่สามารถตกลงกันได้ แต่มีบางโครงการที่ยังตกลงกันไม่ได้ ซึ่งในวันที่ 23 เมษายน 2553 จะมีการประชุมเพื่อพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง โดยโครงการที่สามารถตกลงกันได้จะนำเสนอเพื่อให้มีการดำเนินการจัดรับฟังความคิดเห็นต่อไป สำหรับโครงการที่ไม่สามารถตกลงกันได้จะจัดทำบัญชีไว้ก่อน

3. มติที่ประชุม

รับทราบความก้าวหน้าของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการแก้ไขปัญหาโครงการ และการปฏิบัติตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญฯ มาตรา 67 วรรคสอง

ระเบียบวาระที่ 4 เรื่องเพื่อพิจารณา

ระเบียบวาระที่ 4.1 แนวทางยกเลิกการนำเงินเข้ากองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย

1. ข้อเสนอของคณะกรรมการร่วมภาคเอกชน 3 สถาบัน

คณะกรรมการร่วมภาคเอกชน 3 สถาบัน (กกร.) ได้เสนอที่ประชุมพิจารณาเร่งรัดกระทรวงอุตสาหกรรมให้ดำเนินการตามมติคณะกรรมการ กรอ. ครั้งที่ 7/2552 เมื่อวันที่ 21 ตุลาคม 2552 เรื่องแนวทางการแก้ไขปัญหาน้ำตาลทรายโควตา ก. ในประเด็นที่ได้มอบหมายให้กระทรวงอุตสาหกรรมหารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาแนวทางการยกเลิกอัตราการนำเงินเข้ากองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย ภายหลังจากครบกำหนดชำระหนี้ของกองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย ประมาณเดือนพฤศจิกายน 2553 เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย อันประกอบด้วย ภาคการผลิตและแปรรูปน้ำตาลทราย กองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย ภาคอุตสาหกรรมการผลิตอาหารและเครื่องดื่ม ซึ่งใช้น้ำตาลทรายเป็นวัตถุดิบหลัก รวมถึงผู้บริโภคน้ำตาลทรายในครัวเรือน ดังนี้

- 1.1 ขอให้กระทรวงอุตสาหกรรมพิจารณาแต่งตั้งคณะทำงานร่วมเพื่อศึกษาแนวทางดังกล่าวข้างต้น โดยมีผู้แทนจากคณะกรรมการ กกร. เข้าร่วมเป็นคณะทำงาน
- 1.2 ขอให้คณะทำงานร่วมตามข้อ 1.1 ได้ศึกษาแนวทางการยกเลิกอัตราการนำเงินเข้ากองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย และเสนอต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมเพื่อพิจารณา

และเสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการ กรอ. ภายในเดือนมิถุนายน 2553 และนำเสนอต่อ คณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบในลำดับต่อไป

2. ความเห็นและประเด็นอภิปราย

- 2.1 สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายได้รายงานสถานะหนี้ของกองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายว่า ภาระหนี้ที่ต้องใช้เงินจากการปรับขึ้นราคาน้ำตาลทราย 5 บาท/กิโลกรัม อยู่ที่ 24,833 ล้านบาท ได้ชำระหนี้ไปแล้วประมาณ 14,000 ล้านบาท คงเหลือหนี้ที่เป็นเงินต้นค้างชำระธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรประมาณ 10,328 ล้านบาท โดยมีแผนที่จะชำระหนี้ได้ทั้งหมดภายใน 14-15 เดือน รวมทั้งกองทุนฯ ยังมีหนี้อีกส่วนหนึ่งซึ่งเป็นหนี้ค่าชดเชยส่วนต่างค้างชำระประมาณ 4,000 ล้านบาท ซึ่งตามปกติจะชำระหนี้จากเงินงบประมาณ แต่สำนักงานงบประมาณไม่สามารถจัดสรรเงินให้ได้ตามความต้องการ ทำให้ขณะนี้หนี้คงเหลือประมาณ 14,000 ล้านบาท นอกจากนี้ กองทุนฯ ยังมีภาระค่าใช้จ่ายด้านอื่น เช่น ค่าใช้จ่ายในการวิจัยและพัฒนาอ้อย เป็นต้น สำหรับการกำหนดอัตราราคาน้ำตาลทรายหน้าโรงงานเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย ดังนั้น เมื่อสิ้นสุดการชำระหนี้ให้กองทุนฯ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 29 เมษายน 2551 สำนักงานฯ จะได้พิจารณานำเสนอคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย เพื่อพิจารณาการกำหนดราคาน้ำตาลทรายใหม่ รวมถึงการแต่งตั้งคณะทำงานตามข้อเสนอของภาคเอกชน
- 2.2 ในหลักการ เงินที่ได้จากการปรับขึ้นราคาน้ำตาลทรายต้องนำไปใช้ชำระหนี้กองทุนฯ ไม่ควรนำไปใช้ชำระหนี้อื่นหรือค่าใช้จ่ายอื่น และก่อนครบกําหนดชำระหนี้ต้องมีการวางระบบใหม่ โดยให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมด้วย ทั้งนี้ เพื่อความเป็นธรรมต่อภาคเอกชน แต่ขณะนี้มีปัญหาเรื่องข้อมูลของภาระหนี้ของกองทุนฯ ซึ่งมีผลต่อระยะเวลาการครบกําหนดชำระหนี้ เห็นควรให้มีการพิจารณาตรวจสอบข้อมูลให้ชัดเจน รวมทั้งปัญหาอุปสรรคต่างๆ ด้วย
- 2.3 ควรให้มีคณะทำงานร่วมตามที่คณะกรรมการ กรอ. เสนอ เพื่อพิจารณาแนวทางการยกเลิกอัตราการนำเงินเข้ากองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายภายหลังครบกําหนดการชำระหนี้ของกองทุนฯ รวมทั้งเพื่อให้มีการดูแลประเด็นที่เกี่ยวข้องกับอ้อยและน้ำตาลทรายทั้งระบบ โดยให้คำนึงถึงผลประโยชน์ของทุกฝ่ายทั้งผู้ผลิตและผู้บริโภคอย่างสมดุล ทั้งนี้ เห็นควรให้ รองนายกรัฐมนตรี (นายไทรรงค์ สุวรรณคีรี) เป็นประธานคณะทำงานดังกล่าว

3. มติที่ประชุม

- 3.1 มอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายจัดส่งข้อมูลสถานะเงินกองทุน และการชำระหนี้ให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการ กรอ. พิจารณาภาระหนี้และแผนการชำระเงิน รวมทั้งปัญหาอุปสรรคต่างๆ แล้วนำเสนอคณะกรรมการ กรอ. ต่อไป
- 3.2 เห็นชอบให้แต่งตั้งคณะทำงานร่วมประกอบด้วยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน โดยมีรองนายกรัฐมนตรี (นายไทรรงค์ สุวรรณคีรี) เป็นประธาน เพื่อเร่งรัดแนวทางการยกเลิกอัตราการนำเงินเข้ากองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายภายหลังครบกําหนด

กำหนดการชำระหนี้ของกองทุนฯ และพิจารณาภาพรวมอ้อยและน้ำตาลทรายทั้งระบบ ทั้งนี้ ให้กระทรวงอุตสาหกรรมรับไปดำเนินการแต่งตั้งคณะทำงานร่วมดังกล่าว

ระเบียบวาระที่ 4.2 ข้อเสนอเพื่อเร่งรัดการพัฒนาระบบ National Single Window (NSW) ของประเทศไทย

1. ข้อเสนอของคณะกรรมการร่วมภาคเอกชน 3 สถาบัน

คณะกรรมการ กกร. เสนอที่ประชุมพิจารณาข้อเสนอเพื่อเร่งรัดการพัฒนาระบบ National Single Window (NSW) ของประเทศไทย ดังนี้

- 1.1 เร่งรัดการจัดตั้งระบบ NSW ให้เสร็จสมบูรณ์โดยเร็ว โดย (1) จัดสรรบุคลากรด้าน ICT และงบประมาณอย่างพอเพียง เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถพัฒนาระบบ Back Office ของตนเอง และเตรียมการเชื่อมต่อข้อมูลกับ NSW ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ จะต้องมีการกำหนดแผนงานการพัฒนาระบบ NSW ของแต่ละหน่วยงานที่รับผิดชอบอย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน และบูรณาการ โดยต้องมีหน่วยงานกลางทำหน้าที่ประสานงาน และติดตามความคืบหน้าอย่างใกล้ชิด และ (2) ปรับปรุงกฎหมาย และกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สอดคล้องกับวิธีการ และขั้นตอนการดำเนินงานที่จะเปลี่ยนไปในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ และสนับสนุนให้เกิดการอำนวยความสะดวกทางการค้าแก่ภาคธุรกิจ รวมทั้งกฎระเบียบในการจัดซื้อจัดจ้าง เพื่อให้การพัฒนาระบบสามารถดำเนินการได้อย่างรวดเร็ว
- 1.2 ผลักดันการเชื่อมโยงระบบ NSW ของประเทศไทย และประเทศสมาชิกอาเซียนที่มีความพร้อม เพื่อเป็นต้นแบบสำหรับพัฒนาการเชื่อมโยงระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนต่อไป ทั้งนี้ จะต้องมีการจัดทำข้อตกลง หรือความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิก นอกเหนือจากการปรับปรุงกฎหมาย และกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง เช่นเดียวกับการพัฒนาระบบ NSW ในประเทศ
- 1.3 ริเริ่มการเชื่อมโยงระบบ NSW ของประเทศไทยกับประเทศนอกกลุ่มอาเซียนที่มีความพร้อม เช่น จีน เกาหลี เป็นต้น

2. ความเห็นและประเด็นอภิปราย

- 2.1 ปัจจุบัน ประเทศสมาชิกอาเซียนที่ยังไม่มีความพร้อมในการดำเนินงานระบบ NSW ภายในประเทศ ประกอบด้วย ประเทศไทย พม่า ลาว และกัมพูชา ดังนั้น ประเทศไทย จำเป็นต้องเร่งรัดการพัฒนาระบบ NSW ในประเทศ เพื่อให้สามารถเชื่อมโยงกับประเทศสมาชิกอาเซียนอื่นต่อไปได้ ทั้งนี้ คณะกรรมาธิการเศรษฐกิจและสังคมสำหรับเอเชียและแปซิฟิก (Economic and Social Commission for Asia and the Pacific : ESCAP) และธนาคารพัฒนาเอเชีย ได้เสนอให้ความช่วยเหลือประเทศในด้านเทคนิคและการพัฒนาบุคลากร ซึ่งจะสามารถเร่งรัดการพัฒนาระบบ NSW ในประเทศได้อีกทางหนึ่ง
- 2.2 กระทรวงการคลังได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ในปัจจุบันมีหน่วยงานที่ลงนามบันทึกข้อตกลงการเชื่อมโยงข้อมูลผ่าน NSW แล้ว 16 หน่วยงาน และหน่วยงานที่ยังไม่ลงนามอีก 18

หน่วยงาน ทั้งนี้ เทคโนโลยีระบบ NSW ของไทยที่มีอยู่มีความพร้อมรองรับการเชื่อมโยงข้อมูลกับประเทศต่างๆ อยู่แล้ว แต่รัฐบาลควรดำเนินการเพื่ออำนวยความสะดวกทางการค้า การบริการ และลดต้นทุนโลจิสติกส์จริงๆ ไม่ใช่การลงนามบันทึกความเข้าใจเพียงเพื่อการทดสอบเท่านั้น ซึ่งจะไม่สามารถนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ได้ และไม่คุ้มค่ากับการใช้ทรัพยากรของประเทศ

3. มติที่ประชุม

มอบหมายให้กระทรวงการคลัง รับผิดชอบพิจารณาเร่งรัดดำเนินการพัฒนาระบบ National Single Window (NSW) ของประเทศไทย โดยกำหนดกรอบระยะเวลาและแผนการดำเนินงานให้ชัดเจน แล้วรายงานคณะกรรมการพัฒนาระบบการบริหารจัดการขนส่งสินค้าและบริการของประเทศ (กบส.) ต่อไป

ระเบียบวาระที่ 4.3 แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพของประเทศ

1. ข้อเสนอของ สศช.

1.1 แนวทางการพัฒนาในระยะเร่งด่วน เร่งพัฒนาฟื้นฟูและบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวหลักที่อยู่ในภาวะเสื่อมโทรม และแหล่งท่องเที่ยวที่กำลังได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวในปัจจุบัน เพื่อให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพมาตรฐาน สอดคล้องกับความต้องการของตลาดนักท่องเที่ยวและชุมชนในท้องถิ่นอย่างยั่งยืน โดยการฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหลัก ปรับปรุงระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ลงทุนพัฒนาบริการพื้นฐานที่จำเป็น ดูแลรักษาความปลอดภัยนักท่องเที่ยว บังคับใช้กฎหมายเพื่อควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างเข้มงวด และสร้างความชัดเจนของหน่วยงานเจ้าภาพหลัก

1.2 แนวทางการพัฒนาในระยะยาว พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ๆ ที่มีศักยภาพในการส่งเสริมให้เป็นเส้นทางการท่องเที่ยว เป็นเป้าหมายหลัก โดยมีแนวทางพัฒนาที่สำคัญ ได้แก่ การฟื้นฟูบูรณะแหล่งประวัติศาสตร์ โบราณสถาน วัฒนธรรม และวิถีชีวิตชุมชนและชนเผ่าต่างๆ การพัฒนาระดับมาตรฐานด้านความปลอดภัยและความสะดวกในการเดินทาง การเสริมสร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเป็น “เมืองแห่งการพักผ่อน สัมผัสกับบรรยากาศและวิถีชีวิตของชุมชนริมฝั่งแม่น้ำโขง” การพัฒนาระดับคุณภาพและมาตรฐานแหล่งน้ำพุร้อน การส่งเสริมการลงทุนธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องและสนับสนุนการท่องเที่ยว การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และสถาบันการศึกษาในพื้นที่ การพัฒนาเส้นทางกรคมนาคมให้มีความสะดวกและปลอดภัยในการเดินทาง การพัฒนานุเคราะห์การท่องเที่ยว และการส่งเสริมด้านการตลาด

2. สาระสำคัญของผลการศึกษา

สศช. ได้นำเสนอรายงานการศึกษาแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพของประเทศ ซึ่งเป็นเรื่องสืบเนื่องจากมติคณะกรรมการ กรอ. เมื่อวันที่ 27 พฤษภาคม 2552 สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

- 2.1 **สถานภาพแหล่งท่องเที่ยวของประเทศ** แหล่งท่องเที่ยวทั่วประเทศมีจำนวนทั้งสิ้น 2,154 แห่ง โดยจำแนกประเภทตามมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวได้ 7 ประเภท คือ (1) แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ 63 แห่ง (2) แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ 816 แห่ง (3) แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ 643 แห่ง (4) แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม 299 แห่ง (5) แหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพน้ำพุร้อน 31 แห่ง (6) แหล่งท่องเที่ยวทางศิลปะวิทยาการ 85 แห่ง และ (7) แหล่งท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการ 217 แห่ง และหากจำแนกตามศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวในเชิงกลุ่มพื้นที่ สามารถจำแนกออกได้เป็น 14 กลุ่มท่องเที่ยว (คลัสเตอร์)
- 2.2 **หลักเกณฑ์การคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ** มี 8 หลักเกณฑ์ ประกอบด้วย (1) ความโดดเด่นและทรงคุณค่าทางธรรมชาติ วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น (2) มีกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลาย (3) มีความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐาน (4) มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน (5) สอดคล้องกับความต้องการของตลาดโลก (6) คุ่มค่าต่อการใช้จ่าย (7) ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนา และ (8) กลไกการบริหารจัดการที่ดีและมีประสิทธิภาพ
- 2.3 **แหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ** เมื่อนำหลักเกณฑ์มาคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยวใน 8 กลุ่มท่องเที่ยว จะได้แหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ จำนวน 31 แห่ง จำแนกในแต่ละกลุ่มท่องเที่ยวได้ดังนี้
- 2.3.1 **กลุ่มท่องเที่ยวอารยธรรมล้านนาและภาคเหนือตอนบน** มี 4 แห่ง ประกอบด้วย เมืองแม่ฮ่องสอน เมืองป่าเย็บ เมืองเชียงแสน และน้ำพุร้อน
- 2.3.2 **กลุ่มท่องเที่ยวมรดกโลกเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ** มี 3 แห่ง ประกอบด้วย อุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย อุทยานประวัติศาสตร์ศรีสัชนาลัย และอุทยานประวัติศาสตร์กำแพงเพชร
- 2.3.3 **กลุ่มท่องเที่ยวอารยธรรมอีสานใต้** มี 6 แห่ง ประกอบด้วย ปราสาทหินพิมาย ปราสาทเขาพนมรุ้ง ปราสาทหินเมืองต่ำ ปราสาทศรีขรภูมิ ปราสาทหินวัดสระกำแพงใหญ่ และปราสาทเขาพระวิหาร
- 2.3.4 **กลุ่มท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำโขง** มี 5 แห่ง ประกอบด้วย เมืองหนองคาย เมืองนครพนม เมืองโขงเจียม เมืองเชียงคาน และกลุ่มภูจิ้งหรีดเลย
- 2.3.5 **กลุ่มท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำภาคกลาง** มี 3 แห่ง ประกอบด้วย ตลาดน้ำดำเนินสะดวก ตลาดน้ำอัมพวา และตลาดเก่าสามชุก
- 2.3.6 **กลุ่มท่องเที่ยว Active Beach** มี 2 แห่ง ประกอบด้วย หมู่เกาะช้างและพื้นที่เชื่อมโยง และเมืองพัทยาและหมู่เกาะใกล้เคียง
- 2.3.7 **กลุ่มท่องเที่ยว Royal Coast** มี 6 แห่ง ประกอบด้วย อุทยานประวัติศาสตร์พระนครคีรี พระรามราชนิเวศน์ (พระราชวังบ้านปืน) อุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน อุทยานแห่งชาติเขาสามร้อยยอด อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร และแหล่งน้ำพุร้อนจังหวัดระนอง

- 2.3.8 กลุ่มท่องเที่ยวชมทัศนียภาพสองสมุทร มี 1 แหล่ง คือ เกาะสมุยและเกาะปริงวาร์ (เกาะพะงัน หมู่เกาะอ่างทอง เกาะเต่า)
- 2.4 ลำดับความสำคัญของแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ แหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพทั้ง 8 กลุ่มท่องเที่ยวดังกล่าว สามารถนำมาจัดลำดับความสำคัญโดยพิจารณาจากสภาพ ความรุนแรงของปัญหา ศักยภาพและความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยว ความต้องการของ ตลาดและท้องถิ่น และนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาล สามารถจำแนกออกได้เป็น 3 กลุ่ม ดังนี้
- 2.4.1 แหล่งท่องเที่ยวหลักที่อยู่ในภาวะเสื่อมโทรม ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มท่องเที่ยวชมทัศนียภาพสองสมุทร (เกาะสมุย) และกลุ่มท่องเที่ยว Active Beach (เมืองพัทยา หมู่เกาะช้างและพื้นที่เชื่อมโยง)
- 2.4.2 แหล่งท่องเที่ยวที่กำลังได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวในปัจจุบัน ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำภาคกลาง กลุ่มท่องเที่ยว Royal Coast และกลุ่มท่องเที่ยวอารยธรรมล้านนา (เมืองปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน)
- 2.4.3 แหล่งท่องเที่ยวใหม่ๆ ที่มีศักยภาพส่งเสริมให้เป็นเส้นทางท่องเที่ยว ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มท่องเที่ยวอารยธรรมล้านนา (เมืองแม่ฮ่องสอน เมือง เชียงแสน น้ำพุร้อน) กลุ่มท่องเที่ยวมรดกโลกเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กลุ่มท่องเที่ยวอารยธรรมอีสานใต้ และกลุ่มท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำโขง
- 2.5 บทบาทของหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว หน่วยงานหลักที่มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ในฐานะหน่วยงานเจ้าของพื้นที่ที่เป็น แหล่งท่องเที่ยวหลัก ประกอบด้วย 7 หน่วยงาน โดยสามารถจำแนกออกตามภารกิจที่ เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวได้ 3 กลุ่มงาน ดังนี้
- 2.5.1 งานการออกแบบและวิจัยเพื่อพัฒนา ได้แก่ สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช และกรมศิลปากร
- 2.5.2 งานด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ได้แก่ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และองค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน)
- 2.5.3 งานด้านการตลาด ได้แก่ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
3. ความเห็นและประเด็นอภิปราย
- 3.1 ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพของประเทศ ของ สศช. ทั้ง 8 กลุ่มท่องเที่ยว 31 แหล่งท่องเที่ยว สอดคล้องกับแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชื่อมโยงที่ ต้องพัฒนาเร่งด่วนระยะ 3 ปี (พ.ศ. 2554-2556) ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ดังนั้น กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาจึงควรนำแนวทางที่ สศช. เสนอไปประกอบการ จัดทำแผนปฏิบัติการของกระทรวง

- 3.2 แหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการคัดเลือกให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ และได้กำหนดแนวทางการพัฒนาอย่างชัดเจนมีเพียง 31 แหล่งเท่านั้น จากแหล่งท่องเที่ยวทั่วประเทศทั้งหมด 2,154 แห่ง อย่างไรก็ตาม แหล่งท่องเที่ยวที่เหลือกว่า 2,000 แห่ง ควรจะได้รับการส่งเสริมพัฒนาตามแผนงานปกติของหน่วยงานเช่นเดียวกัน
- 3.3 การกำหนดแนวทางการพัฒนา ควรจะพิจารณาให้เชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวหลักและแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพใหม่ๆ เช่น แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย น่าน นครราชสีมา กาฬสินธุ์ อุดรธานี ลพบุรี หัวหิน-ชะอำ รวมทั้งการเชื่อมโยงกับบทบาทของชุมชน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน และความต้องการของตลาดกลุ่มเป้าหมายในต่างประเทศ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้เพียงพอ การจัดระเบียบและดูแลรักษาความสะอาดแหล่งท่องเที่ยวบริเวณชายหาดและทะเล การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวิถีชีวิตชุมชนบริเวณตลาดน้ำ
- 3.4 การส่งเสริมด้านการตลาด ควรให้ความสำคัญกับมาตรการจูงใจด้านราคาบัตรโดยสารเครื่องบิน ของบริษัทสายการบินต่างๆ การจัดทำเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวอย่างน้อย 7 ภาษา คือ อังกฤษ รัสเซีย อาหรับ จีน ญี่ปุ่น สเปน และมาเลเซีย โดยฐานข้อมูลต้องเชื่อมโยงกันระหว่างข้อมูลของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงพาณิชย์ และสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน การประชาสัมพันธ์ควรเน้นจุดแข็งของไทยในการเป็นสังคมเปิด อธิปไตยไม่ตรีที่ดี ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวที่ไม่แพง การวิจัยความต้องการและรสนิยมของตลาดนักท่องเที่ยวที่จะเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย และควรมีแผนการตลาดที่มุ่งส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวซ้ำ (Revisit) เพิ่มขึ้น
- 3.5 บทบาทของสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย นอกจากการส่งเสริมด้านการตลาดแล้ว ตามพระราชบัญญัติการจัดตั้งองค์กรยังกำหนดให้มีบทบาทหน้าที่สำคัญอื่นๆ โดยเฉพาะการส่งเสริมและประสานความร่วมมือกับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกับชุมชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ตลอดจนการส่งเสริมระบบการรับรองคุณภาพระบบมาตรฐาน และระบบประกันคุณภาพที่เกี่ยวกับสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว

4. มติที่ประชุม

เห็นชอบแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพของประเทศ ตามที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเสนอ และมอบหมายให้กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา นำข้อเสนอแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพและแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและความเห็นของคณะกรรมการ กรอ. ไปประกอบการจัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของประเทศต่อไป

ระเบียบวาระที่ 5 เรื่องอื่นๆ

ระเบียบวาระที่ 5.1 การกำหนดหลักเกณฑ์และแนวทางตามพระราชบัญญัติว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ พ.ศ. 2542

1. กระทรวงพาณิชย์ รายงานความคืบหน้าการกำหนดหลักเกณฑ์และแนวทางตามพระราชบัญญัติว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ พ.ศ. 2542 ซึ่งเป็นเรื่องสืบเนื่องจากการประชุมคณะกรรมการ กรอ. ครั้งที่ 9/2552 เมื่อวันที่ 23 ธันวาคม 2552 โดยกระทรวงพาณิชย์ได้แต่งตั้งคณะทำงานพิจารณาหลักเกณฑ์การกำหนดสินค้าควบคุมและกำกับดูแลราคาสินค้า ประกอบด้วยผู้แทนภาครัฐและเอกชน โดยได้ดำเนินการ ดังนี้

1.1 กำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณากำหนดรายการสินค้าควบคุมเบื้องต้น โดยยังคงใช้หลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้เดิม 6 ข้อ คือ (1) เป็นสินค้าที่จำเป็นต่อการครองชีพ (2) โครงสร้างตลาดมีผู้ผลิตหรือผู้ขายน้อยราย และสภาพตลาดไม่มีการแข่งขันเท่าที่ควร (3) เป็นสินค้าที่ใช้เป็นปัจจัยการผลิตต่อเนื่อง (4) เป็นสินค้าที่มีเทคนิคการผลิต/การลงทุนสูง หรือระบบครบวงจรส่งผลกระทบต่อผู้ผลิตรายใหม่เข้าสู่ตลาดได้ค่อนข้างยาก (5) เป็นสินค้าที่มีการเคลื่อนไหวด้านตลาดและราคาผิดปกติ หรือมีปริมาณขาดแคลนบางครั้ง และ (6) เป็นสินค้าที่มีความเชื่อมโยงและได้รับผลกระทบกับการเปลี่ยนแปลงราคาในตลาดโลกมาก

1.2 แนวปฏิบัติสำหรับสินค้าควบคุมและสินค้ากำกับดูแล มีดังนี้

1.2.1 กรณีสินค้าควบคุม ในปี 2553 คณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบกำหนดรายการสินค้าควบคุมจำนวน 38 รายการ และบริการควบคุมจำนวน 1 รายการ ซึ่งสินค้าควบคุมที่กำหนดให้แจ้งราคา ต้นทุน ค่าใช้จ่ายรายละเอียดล่วงหน้าก่อนเปลี่ยนแปลงราคาเพื่อทราบ และมีบางรายการต้องขออนุญาตนั้น ผู้ประกอบการจะต้องแจ้งการเปลี่ยนแปลงราคาพร้อมยื่นเอกสารหลักฐานเป็นลายลักษณ์อักษร และหากเอกสารหลักฐานครบถ้วนเจ้าหน้าที่ต้องพิจารณาราคาให้แล้วเสร็จภายใน 15 วัน กรณีมีปัญหาสามารถขยายเวลาได้อีก 15 วัน และจะต้องแจ้งผลให้เอกชนทราบเมื่อครบกำหนดระยะเวลา

1.2.2 กรณีสินค้าติดตามกำกับดูแล เพื่อให้สามารถทราบความเคลื่อนไหวของราคาสินค้า ซึ่งมาตรการที่ใช้แตกต่างจากสินค้าควบคุม โดยเมื่อภาคเอกชนมีการปรับราคาสินค้าติดตามดูแลให้แจ้งกรมการค้าภายในทราบ โดยไม่มีขั้นตอนที่จะต้องขออนุญาต ซึ่งหากไม่มีการหักท้วงจากกรมการค้าภายใน ภายใน 15 วัน ผู้ประกอบการสามารถปรับราคาได้ หากเห็นว่าราคาที่ปรับมีความผิดปกติ กรมการค้าภายในจะขอให้ผู้ประกอบการชี้แจงเป็นรายกรณีเพื่อหาข้อยุติ

1.2.3 การวิเคราะห์ราคาสินค้า ภาคเอกชนยอมรับโครงสร้างต้นทุนของกรมการค้าภายใน ซึ่งเป็นไปตามหลักการทางบัญชี ทั้งนี้ ในการวิเคราะห์ราคาสินค้า กรมการค้าภายในจะใช้โครงสร้างต้นทุนกลางที่มีอยู่ ทำการวิเคราะห์ราคาตามภาระต้นทุนส่วนที่เพิ่มขึ้น โดยใช้แหล่งข้อมูลอ้างอิงจากองค์กรต่างๆ และในกรณีที่ไม่สามารถหาข้อมูลอ้างอิงได้ กรมการค้าภายในจะขอรับทราบข้อมูลจากผู้ประกอบการ

2. มติที่ประชุม

รับทราบความคืบหน้าการกำหนดหลักเกณฑ์และแนวทางตามพระราชบัญญัติว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ พ.ศ. 2542 และเห็นชอบการขยายระยะเวลาการทำงานของคณะทำงานพิจารณา

หลักเกณฑ์การกำหนดสินค้าควบคุมและกำกับดูแลราคาสินค้าออกไปจนกว่าพระราชบัญญัติ
การแข่งขันทางการค้า พ.ศ. 2542 ฉบับแก้ไขปรับปรุงจะมีผลบังคับใช้

ระเบียบวาระที่ 5.2 ผลกระทบทางการเมืองต่อภาวะเศรษฐกิจของประเทศไทย

1. คณะกรรมการ กกร. ได้นำเสนอรายงานผลกระทบทางการเมืองต่อภาวะเศรษฐกิจของประเทศไทย เพื่อให้รัฐบาลพิจารณาให้ความช่วยเหลือและช่วยบรรเทาผลกระทบที่เกิดขึ้น โดยเห็นว่าหากเหตุการณ์ความไม่สงบสามารถกลับคืนสู่ภาวะปกติได้ภายในระยะ 1 เดือน จะไม่ส่งผลกระทบมากนัก แต่หากยืดเยื้อออกไปอีก 2-3 เดือน จะมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศอย่างมาก โดยได้ทำการประมาณการผลกระทบตั้งแต่วันที่ 13 มีนาคม 2553 เป็นต้นมา ดังนี้
 - 1.1 การบริโภคและการใช้จ่ายของภาคเอกชน ทำให้ดัชนีความเชื่อมั่นของผู้บริโภคลดลง และส่งผลให้การบริโภคต่อ GDP ลดลงวันละ 500-800 ล้านบาท
 - 1.2 การลงทุนของภาคเอกชน หากสถานการณ์ยืดเยื้อหรือเกิดเหตุการณ์รุนแรง จะเป็นการทำลายบรรยากาศการลงทุนและส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของนักลงทุน ซึ่งผลกระทบที่จะตามมา คือ การชะลอการลงทุนหรือย้ายฐานการลงทุนไปยังประเทศอื่น
 - 1.3 การใช้จ่ายของภาครัฐ หากเหตุการณ์รุนแรงจนทำให้รัฐบาลต้องยุบสภา ย่อมส่งผลให้ขั้นตอนการพิจารณาพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2554 ต้องล่าช้าออกไป ทำให้การเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อการลงทุนของภาครัฐต้องชะลอออกไปด้วย
 - 1.4 การค้าปลีก การท่องเที่ยว และโรงแรม ส่งผลกระทบประมาณวันละ 200-500 ล้านบาท โดยเป็นผลกระทบต่อธุรกิจขนาดใหญ่ร้อยละ 70 หรือประมาณ 140 - 350 ล้านบาท และธุรกิจ SMEs ประมาณ 60-150 ล้านบาท/วัน ทั้งนี้ ธุรกิจที่ได้รับผลกระทบอย่างรุนแรง ได้แก่ Central World ประมาณ 150 ล้านบาทต่อวัน ศูนย์การค้าประตูน้ำ แพลทตินัม ยอดขายลดลงประมาณร้อยละ 50 และศูนย์การค้าไอเบี๋ ยอดขายลดลงประมาณร้อยละ 30 และโรงแรมมีอัตราเข้าพักลดลงจากร้อยละ 60-70 เหลือร้อยละ 30
 - 1.5 ผลกระทบโดยรวมต่อระบบเศรษฐกิจ หากการชุมนุมยุติลงภายใน 1 เดือน จะทำให้เศรษฐกิจของประเทศสูญเสียรายได้ไปประมาณ 21,000-38,000 ล้านบาท อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจจะหดตัวลงร้อยละ 0.1-0.2 แต่หากสถานการณ์ยืดเยื้อไปถึง 3 เดือน จะสูญเสียรายได้ประมาณ 70,000-100,000 ล้านบาท และเศรษฐกิจจะหดตัวลงร้อยละ 0.3-0.5
2. สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ได้ประมาณการท่องเที่ยวเมื่อเดือนมกราคมที่ผ่านมา โดยคาดว่าจำนวนนักท่องเที่ยวในปี 2553 จะเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 12 หรือประมาณ 15.6 ล้านคน สร้างรายได้ให้กับประเทศ 600,000 ล้านบาท แต่จากเหตุการณ์ความไม่สงบที่เกิดขึ้นตั้งแต่เดือนมีนาคม ถึงวันที่ 10 เมษายน 2553 จึงได้ทำการประเมินจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวใหม่ ภายใต้อสมมติฐาน 2 กรณี คือ

- 2.1 ถ้าเหตุการณ์สามารถยุติได้ภายในไตรมาสที่ 2 (ไตรมาสแรกนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 20) จะทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวลดลงประมาณ 1 ล้านคน เหลือ 14.86 ล้านคน ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี 2552 ประมาณร้อยละ 5 และมีรายได้จากการท่องเที่ยว 5.5 แสนล้านบาท ลดลง 50,000 ล้านบาท จากประมาณการเดิม
- 2.2 ถ้าเหตุการณ์ไม่สามารถยุติได้ภายในไตรมาสที่ 2 ย่อมส่งผลให้ไตรมาส 2 และ 3 ลดลง แต่ไตรมาสที่ 4 คาดว่าน่าจะดีขึ้น คาดว่าทั้งปี 2553 จะมีจำนวนนักท่องเที่ยว 14.1 ล้านคน เท่ากับปี 2552 และมีรายได้ 5.28 แสนล้านบาท ลดลง 80,000 ล้านบาท จากประมาณการเดิม
3. **ความเห็นและประเด็นอภิปราย**
- 3.1 ธุรกิจ SMEs ได้รับผลกระทบจากการชุมนุมทางการเมืองมากที่สุด โดยในส่วนของผู้ประกอบการนำเข้าและส่งออกยังไม่ได้รับผลกระทบมากนัก อย่างไรก็ตามผู้ประกอบการเริ่มกังวลในเรื่องของความสามารถในการส่งสินค้าตามใบสั่งซื้อ ซึ่งเป็นเรื่องของปัญหาความเชื่อมั่นที่จะกระทบต่อการสั่งซื้อสินค้าต่อไป ทั้งนี้ หากยังคงมีการชุมนุมยืดเยื้อจะส่งผลกระทบต่อการลงทุนได้
- 3.2 นักท่องเที่ยวมีแนวโน้มการยกเลิกห้องพักมากขึ้น โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวที่เป็นกลุ่มทัวร์ โดยอัตราการเข้าพักของโรงแรมบริเวณราชประสงค์เหลือประมาณร้อยละ 20 – 30 ทั้งนี้รัฐบาลควรให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาและฟื้นฟูความเชื่อมั่นให้กับภาคธุรกิจและผู้เกี่ยวข้อง
- 3.3 รัฐบาลจะพิจารณาการขยายระยะเวลาการตรวจลงตรา (VISA) ให้ตามความเหมาะสมเพื่อช่วยเหลือนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ตกค้าง ไม่สามารถเดินทางกลับประเทศได้ เนื่องจากการยกเลิกเที่ยวบินในเส้นทางยุโรปซึ่งได้รับผลกระทบจากการปะทุของภูเขาไฟในประเทศไอซ์แลนด์
- 3.4 รัฐบาลควรกำหนดมาตรการเยียวยาเพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการและแรงงานในธุรกิจที่อยู่ในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากการชุมนุม ให้ได้รับความช่วยเหลืออย่างทั่วถึงและเป็นธรรม
- 3.5 สิ่งที่รัฐบาลได้พยายามแก้ไขหรือให้ความช่วยเหลือในระยะที่ผ่านมา คือ การแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของผู้ประกอบการบริเวณราชประสงค์ โดยเลขาธิการนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ได้มีการหารือกับผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง และได้มีนโยบายจะให้ความช่วยเหลือลูกจ้างที่ขาดรายได้จากเหตุการณ์ความไม่สงบเป็นกลุ่มแรก ส่วนผู้ประกอบการซึ่งมีทั้งขนาดเล็กและขนาดใหญ่ จะมีความเดือดร้อนและความต้องการความช่วยเหลือที่แตกต่างกันไปจะหารือเพื่อกำหนดแนวทางการช่วยเหลือต่อไป
- 3.6 รัฐบาลต้องขอความร่วมมือจากผู้ประกอบการหรือธุรกิจที่ให้การสนับสนุนกลุ่มผู้ชุมนุม เนื่องจากเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย และทำให้การแก้ไขปัญหาเพื่อยุติเหตุการณ์ความไม่สงบดังกล่าวมีความยากลำบากมากขึ้น อย่างไรก็ตาม การแก้ไขปัญหาจำเป็นต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินการเพื่อผลประโยชน์โดยรวมของประเทศและให้มีผลกระทบ

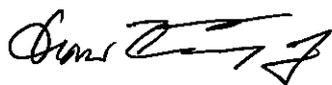
น้อยที่สุด ทั้งนี้ รัฐบาลจะเร่งออกมาตราการชดเชยและเยียวยาให้กับผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบอย่างเป็นธรรมมากที่สุด

- 3.7 เพื่อเป็นการช่วยเหลือภาคธุรกิจท่องเที่ยว กระทรวงการคลัง ควรพิจารณาทบทวนมติ คณะรัฐมนตรี เรื่องการให้ผู้ประกอบการสามารถนำค่าใช้จ่ายในการจัดประชุม สัมมนาอบรม และการจัดการท่องเที่ยวเป็นรางวัลในประเทศแก่พนักงานมาหักเป็นค่าใช้จ่ายได้ ร้อยละหนึ่งร้อยของที่จ่ายจริง และการลดงบประมาณค่าใช้จ่ายสำหรับค่าอาหารว่างในการจัดประชุมของภาคราชการ

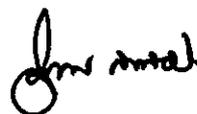
4. มติที่ประชุม

- 4.1 รับทราบรายงานผลกระทบทางการเมืองต่อภาวะเศรษฐกิจของประเทศไทย และมอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในฐานะฝ่ายเลขานุการ จัดทำการประเมินและเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีเศรษฐกิจ (วศก.) ต่อไป
- 4.2 มอบหมายให้ เลขาธิการนายกรัฐมนตรี ร่วมกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง พิจารณากำหนดมาตรการเยียวยาเพื่อช่วยเหลือผู้ที่ได้รับผลกระทบ แล้วรายงาน คณะรัฐมนตรีต่อไป

เลิกประชุมเวลา 12.30 น.

(นายอาคม เติมพิทยาไพสิฐ)
รองเลขาธิการคณะกรรมการ
พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ผู้จดยางงานการประชุม

(นายอำพน กิตติอำพน)
เลขาธิการคณะกรรมการ
พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
กรรมการและเลขานุการ
ผู้ตรวจรายงานการประชุม